

EXPUNERE DE MOTIVE

Prin modificările și completările aduse Legii pentru organizarea judecătorească nr. 92/1992 de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 179/1999 și Legea nr. 118/2001 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 179/1999 s-a dorit asigurarea cadrului normativ adecvat pentru continuarea procesului de înfăptuire a reformei în domeniul justiției.

Cu toate acestea consider necesară perfecționarea cadrului legal privind organizarea judecătorească în scopul delimitării magistraților de funcționarii publici, asigurării independenței judecătorilor și corelării dispozițiilor legii cu celelalte acte normative.

Modificarea adusă art. 13 din lege prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 179/1999, a dat posibilitatea ministrului justiției să stabilească instanțe la care să funcționeze secții pentru conflictele de muncă și litigii de muncă ori asigurări sociale. Volumul de muncă în domeniul conflictelor și litigii de muncă nu justifică crearea de secții specializate, iar art. 15 al Legii nr. 92/1992 prevedea deja posibilitatea creării unor complete specializate pentru judecarea cauzelor privind anumite materii. Prin art. 17 alin. 1¹, 1², 1³ introduse de aceeași Ordonanță s-au creat practic instanțe specializate cu reglementări specifice. Aceasta contravine principiilor generale care guvernează organizarea justiției, în special celor prevăzute în art. 3 și 4 din lege. Asistenții judiciari sunt practic judecători, dar nu se poate vorbi despre independența lor din moment ce ei „reprezintă” asociații patronale sau sindicate. De asemenea nici introducerea Consiliului Economic Social în sistemul instituțiilor justiției nu își găsește justificarea.

Prin art. 43, așa cum a fost modificat prin Ordonanță, personalului de specialitate juridică de execuție și de conducere din Ministerul Justiției și personalului de instruire și de conducere din Institutul Național al Magistraturii, asimilat magistraților pe durata îndeplinirii funcției, li se aplică prevederile Legii 92/1992 referitoare la drepturile și îndatoririle magistraților. Calitatea de magistrat este indisolubil legată de înfăptuirea actului de justiție, iar protecția specifică legislativă este justificată prin natura muncii, ceea ce nu este cazul categoriilor profesionale asimilate magistratilor prin art. 43.

În lipsa unei specificări exprese ca sumele percepute sub formă de taxe pentru concursuri și examene - în virtutea art. 46 alin 3 - să fie utilizate numai pentru organizarea concursurilor și examenelor în cauză, Ministerul Justiției are la îndemână o sursă extrabugetară al cărei quantum îl poate stabili fără nici un control și pe care-o poate folosi discreționar și paralel cu surse bugetare.

În privința condițiilor speciale pentru numirea și promovarea în funcție a magistraților, prin alin. 7 al art. 66 se prevede posibilitatea ministrului justiției să propună Consiliului Superior al Magistraturii revocarea din funcția de conducere dacă magistratul săvârșește o abatere disciplinară. Angajarea răspunderii disciplinare pentru săvârșirea unei singure abateri disciplinare, fără vreo particularizare a acesteia în ceea ce privește gravitatea ei sau săvârșirea repetată, nu poate să stea la baza unei măsuri disciplinare radicale, de regulă ireversibilă. De aceea trebuie asigurată magistratului o cale de atac împotriva hotărârilor eronate și corelat acest text cu prevederile art. 64 alin .2, ce reglementează o situație asemănătoare. Abatere disciplinară este -conform modificării aduse art. 122 din Lege prin Ordonanță- și nerespectarea prevederilor legale privind taxa judiciară de timbru și timbrul judiciar, dar aceasta denotă mai ales o lipsă de competență profesională și ca atare are alt regim sancționator.

Se impune de asemenea modificarea și completarea art. 131¹ alin. 2 și 3 pentru corelarea cu dispozițiile art. 126- 130, respectiv art. 129 din lege.

Inițiator,
Székely Ervin – Zoltán
Deputat UDMR

